

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3676/2019
21.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1444/19 од 11.06.2019. године, у седници већа одржаној 21.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1444/19 од 11.06.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1444/19 од 11.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 269/17 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтеви тужиоца и обавезана је тужена да исплати тужиоцу за период од 01.01.2014. године до 31.12.2016. године на име неисплаћеног додатка на зараду - плату по основу ноћног рада и прековременог рада месечне новчане износе ближе наведене у овим ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 86.163,92 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1444/19 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 269/17 од 30.11.2018. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је путем законског заступника благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнаде штете у висини неисплаћеног додатка на плату тужиоца за ноћни и прековремени рад, што представља ванредно радно ангажовање тужиоца. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права и у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима у идентичним чињенично-правним ситуацијама, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у висини неисплаћених додатака на плату тужиоца (тужба ради новчаног потраживања) у овом спору поднета је 31.01.2017. године. Вредност предмета спора правноснажне пресуде је износ од 126.598,17 динара, колико је досуђено тужиоцу по траженом основу, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не

прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић